

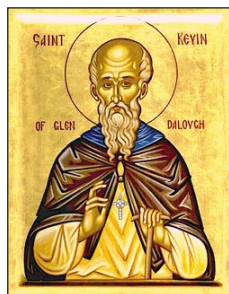
■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ὅσιος Κεβίνος ἐν Ἴρλανδία

† 3ῆ Ἰουνίου 618

Τὸ 1995, βραβεῖο Νόμπελ λογοτεχνίας ἀπονεμήθηκε στὸν Ἴρλανδὸ Σείμους Χήνυ. **Στὴν** πανηγυρική Ὀμιλία ποὺ ἐξεφώνησε στὴν Σουηδικὴ Ἀκαδημία κατὰ τὴν τελετὴ ἀπονομῆς τοῦ βραβείου, ἀναφέρθηκε σὲ ἓναν Ἅγιο τῆς Ἴρλανδίας, τὸν Ἅγιο Κεβίνο.

Ὁ Ἅγιος Κεβίνος ἔζησε τὸν 7ο αἰῶνα. **Εἶναι** Ἅγιος τῆς Μιᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἀφοῦ ἔζησε πολὺ πρὶν συμβεῖ τὸ Μεγάλο Σχίσμα ἀνάμεσα στοὺς Χριστιανοὺς τῆς Εὐρώπης. **Ἡ Ἐκκλησία** μας τιμᾷ τὴν Μνήμη του στίς 3 Ἰουνίου.

* * *

Ὁ νομπελίστας λογοτέχνης διηγήθηκε τὸ ἐξῆς περιστατικὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Ἁγίου Κεβίνου:

«Κάποτε, ἐνῶ ὁ Ἅγιος προσευχόταν μὲ τεντωμένα τὰ χέρια σὲ σχῆμα σταυροῦ, ἓνα πουλὶ στάθηκε στὴν ἀνοιχτὴ παλάμη του καὶ γέννησε τὸ αὐγὸ του. **Ὁ Ἅγιος** ἦταν τόσο εἰρηνικός, ποὺ τὸ πουλὶ δὲν δίστασε γιὰ ὀλόκληρες μέρες νὰ κάθεται στὸ χέρι του καὶ νὰ κλωσσάει τὸ αὐγὸ μέχρι ποὺ βγῆκε ὁ νεοσσός!...».

Ὁ Χήνυ ἀπεκάλεσε τὸν Ἅγιο Κεβίνο **«ὁδοδείκτη»**. Δηλαδή, δείκτη πορείας. **Μιᾶς** πορείας, ποὺ ὅπως εἶπε, «ὁδηγεῖ πρὸς τὴν ἐνηλικίωσή μας».

Μὲ ἄλλα λόγια: **Τὸ** παράδειγμα τοῦ Ἁγίου τῆς Ἴρλανδίας, μᾶς δείχνει ὅτι μόνο μέσῳ τῆς προσευχῆς μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ «μεγαλώσει». **Νὰ** πάψει νὰ εἶναι νήπιο. **Καὶ** νὰ γίνει

ώριμος άνθρωπος, ό όποίος ξέρει καλά πού πηγαίνει. **Καί** φυσικά αυτό γίνεται, όχι μέσω μιᾶς προσευχῆς φτηνῆς, τού στυλ «ἄντε νά τελειώνουμε». **Ἄλλα** μέσω μιᾶς προσευχῆς, πού εἶναι ἔκφραση ἀγάπης καί ἐμπιστοσύνης στόν Χριστό· μιᾶς προσευχῆς πού ἐπιμένει «νά χτυπάει τήν πόρτα» τού Θεοῦ, καί ὑπομένει νά κοπιᾶζει γιά χάρη Του σωματικά καί ψυχικά.

* * *

Ἡ δευτέρα ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι μία ἀπό τίς μεγαλύτερες γιορτές τῆς Παναγίας.

Ἀέγεται Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τιμᾶμε καί γιορτάζουμε Αὐτήν πού ἀγάπησε τόν Θεό καί τήν προσευχή τόσο, πού **ἐπέμενε καί ὑπέμεινε τόν κόπο τῆς προσευχῆς**, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλον ἄνθρωπο στόν κόσμο. **Γι'** αὐτό, ἀξιώθηκε νά ἐπιτύχει κάτι ἀσύγκριτα μεγαλύτερο ἀπό αὐτό πού πέτυχε ό Ἰρλανδός Ἅγιος.

• **Ἄγιος Κεβίνος** ἔκανε τό χέρι του φωλιά, γιά νά γεννηθεῖ ἕνα πουλάκι.

• **Ἡ Παναγία** ἔκανε τό Ἄχραντο Σῶμα Της Ναό, γιά νά γεννηθεῖ ό ἴδιος ό Θεός! **Ἡ** προσευχή Της εἶχε τέτοια δύναμη, ὥστε κατέβασε –κυριολεκτικά– τόν Θεό στήν γῆ. **Ἡ** προσευχή Τῆν ἀγίασε τόσο, ὥστε νά εἶναι ό μόνος καθαρός τόπος, ἄξιός νά δεχθεῖ τόν Λόγο τού Θεοῦ.

* * *

• **Ἄγιος Κεβίνος** τᾶχασε, ὅταν εἶδε ἕνα πουλί νά φωλιάζει στό χέρι του.

• **Ἡ Παναγία** ἀσύγκριτα περισσότερο ἀπόρησε καί ἐθαύμασε, ὅταν κατάλαβε ὅτι θρονιασθήκε μέσα Της ό ἴδιος ό Θεός. **Καί** μιλώντας στόν Θεό-Παίδι Της, Τοῦ ἔλεγε:

Ἥλιε, Γιγιέ μου, πῶς νά Σέ κρύψω στά σπάργανα;

Πῶς νά θηλάσω Ἐσένα, πού τρέφεις ὄλη τήν φύση;

Πῶς κρατάω στά χέρια μου Αὐτόν πού κρατάει τὰ σύμπαντα;

Πῶς νά κοιτάζω ἄφοβα Ἐσένα,

πού δέν τολμοῦν νά ἀτενίσουν οὔτε τὰ πολυόμματα Χερουβίμ;

(Προεόρτιο τῶν Αἰῶνων 24ης Δεκεμβρίου)

* * *

Ὁ Θεὸς ἔγινε νήπιο, γιὰ νὰ *μεγαλώσουμε* ἐμεῖς. **Καὶ** ἀπὸ νήπια ποὺ *μπουσουλᾶνε* πάνω στὴν γῆ, νὰ γίνουμε πολῖτες τοῦ Οὐρανοῦ.

Καὶ μᾶς δίδαξε τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην γι' Αὐτόν. **Καὶ** τὴν ἀληθινὴ ζωὴ.

Γι' αὐτό, ἡ γιορτὴ τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἕνας σωτήριος *ὁδοδείκτης*. **Μᾶς** δείχνει τὸν δρόμο ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθήσουμε, γιὰ νὰ ἐνηλικιωθοῦμε. **Γιὰ** νὰ *μεγαλώσουμε*. **Γιὰ** νὰ γίνουμε ὄριμοι ἄνθρωποι, ποὺ ξέρουμε ποῦ πᾶμε.

Καὶ αὐτὸς ὁ δρόμος εἶναι ἡ ἐπιμονὴ καὶ ἡ ὑπομονὴ στὴν προσευχή.

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 564/Δεκέμβριος 2021, σελ. 300-301. Τοῦ π. Βαρνάβα Λαμπροπούλου. ● Ἐπιμέλ. ἡμετ.

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

